

ΤΑΚΙΣ ΜΟΜΟΣ

“ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ”
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εσωτερικού: 50 δρχ.
Εξωτερικού: 1 £
Αμερικανική δολλάρια: 1.00

Το χειρόγραφο δεν επιστρέφεται.
Επιστολές ή χρηματικά έμβληματα προς τον κ.
ΔΗΜ. ΚΑΡΥΔΗΝ
Χαλκοκοδόμη 30—Αθήναι

Κυθηραϊκή Ζωή

ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΘΗΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΔΟΚΕΚΕΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος

Βαπτίσεις
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος

Ευχαριστίες
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος
Η κ. Ζωζανθή, Η. Κωνσταντίνος

Από Αρχιεπίσκοπον Κυθηραϊκόν
χειρόγραφον κατά πιστην αν-
τιγραφην.
(Συνέχεια Προηγούμενου)

Ζομά δέν καταλιμάνο αν σιό κόσμο
μήται για σιόν νομήσο εις τόν φός αν
Βλέπο όμως δέν μετρήνουν, η καρδιά
Κιόν αλάνη κα δέν έχω δρεψήν μη-
λέγω κιάλον συλλογισμώ τι με ήτον
Κιόν η γλώσσας μου θέλει πίνες να
δέν ίνε ο νοός κοντά μου χάνονται τα
Εσθίον ποσός δέν έχω άποτός ζων-
γιατί σε τας να δώσω δλανά ναφ-
Η ο μέρος άγαπούσα, κα με κύνω
ήμος με την στεφάνου του, πάν κ' ά-
Και αυτό ήμα εδής γάνω δσα κύν
ήμ (καιρά και όργισμένη χορηγία
Χορηγόν πυά δέν σε κρατάς άνα-
γιατί εστάθηκες δικόσμου θάνατος κα-
Κατανίθηκα σε σένα, μησά τ' όπο-
Κιόν δέν ήν σιμώδη
(Εκείνη συνέχεια)

Μία όμάς συμπολιτών από τούς παρερεθίντας εις Άγιαν Έλεούσαν
(Φωτογραφία κ. Γ. Κασμάτης)

Τό γλέντι καθαρώς οικογενειακόν
ήρχος τη 9 μ. μ. παρερεθίνσαν δέ
όλοι οι έν Πειραιεί και έν Αθήναις
Αντικυβερνησιν και πλείστοι Κυθηρα-
Χαρχαλάκη μετά της κυρίας του και
καί εύφωτισκόν υπό συνδυασμόν όχη-
στας καί λώας.
Είς την συγκέντρωσιν διεκρίνονταν
τούς κ. κ. Χ. Π. Κασμάτην, Γ. Γεωργ-
Χαρχαλάκη μετά της κυρίας του και
των δίδων θυγατέρων του, Γ. Χαρχα-
λάκη οικογενειακός, Γ. Γαλανόπου-
Γ. Γαλανόπου, Ε. Πλουμίδην, Παν.
Τσιτσάκη, Βουκεντήν, Γ. Μαροσάκον,
Β. Αλυσίτην, Γ. Αλεβιζάκη, Μ. Γα-
λανόπου, Σ. Κωνσταντίνου, Α. Χα-
ρχαλάκη οικογενειακός, Γ. και Σ.
Πλουμίδην, Μ. Αλυσίτην, Κ. Τσιτσά-
κον και τας όδας Σταυρούλκην και Άγ-
γελικήν Δερμάτην.

ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ
Διάφοροι συμπολιταί μετά των
οικογενειών των εβδόμησαν μέχρι
Άγιαν Έλεούσαν την Καλιάραν
Δευτέραν εις τό εκεί άεργον κα-
τάστημα του συμπαθούς και άγα-
πητού συμπολίτου ήρωον κ. Δημ.
Ζαντιώτου.
Είς τό καταπράσινον περιβά-
τον είχαν τοποθετηθή διάφορα τρα-
πέζια καί αούτες δέ ό ήμος διά
πρώτην φοράν έφύετος έφάνετο δι-
ήθελε να ευνόηση τό γλέντι έπειτα
από τόσον ψύχος καί ύγρασίας.
Είς τό γλέντι παρερεθίνσαν πε-
ρί τούς εκατόν πενήνκοντα Κυθη-
ραίους, έθελήσαν δέ ή νύχτος ήμιν
εξεπροσωπεύετο έκεί. Τά φαγητά
σαρκαστικά θαλασσινά καί χορ-
ταρικά ήσαν έξοχα ή δέ ρετινά
ήτο θαυμαστά καί άγνή, τού πα-
λαιού καιρού.
Μετά τό φαγητόν επηκολούθησε
χορός εις την ταράτσαν του κατα-
στήματος, εχορεύθησαν δέ όλοι οι
Κυθηραϊκοί καί ευρωπαϊκοί χοροί
όπόι τούς μελωδικούς ήχους της
Κυθηραϊκής όρχήστρας αποτεύου-
μένης από δίδων παίζοντων από
την συμπολίτην κ. Χαλέρην Πρι-
νέαν καί λαούτον παίζοντων από
τον κ. Χαρ. Γεωργιάδην.
Είς την διασκέδασιν αυτήν πα-
ρερεθίνσαν οι έξης: Ο λοχαγός κ.
Γεωργιάς μετά της οικογενείας του,
κ. κ. Κ. Κορωνάτος όδοντοίατρος, Π.
Κορωνάτος οικογενειακός, κ. Κ.
Μαλάνος μετά της κυρίας του, Γ.
Κασμάτης μετά της κυρίας του, Γ.
Καλλιέρης μετά της κυρίας του, κ.
Μανωλάκης, οικογενειακός, Β.
Χλόντης οικογενειακός, καί Π. Γα-
βριήλ, Θ. Σάμιος, Γ. Μουλάς, Χ.
και Ε. Ζαντιώτης, Γ. Στρατηγός
Αιχμάρδος, Θ. Σάββης καθηγητής,
Αντώνιος Οικονομικός, Δημ. Πα-
τρίκιος, Κ. Καντιώτης, κ. Βάρδας,
Θ. Καρύδης, Γ. Καπριάντης, Α. και
Π. Στρατηγός, Γ. Πρινέας, Γ. Ζαν-
τιώτης, Κατσίκας, Μ. Πολίτης, αί
κυρίες Έλένη Πατρικίου, Αικατε-
ρίνη Στρατηγού, δεσποινίδες Λαμ-
πρινή Σαβίλου, Κίτη και Άρτυρή
Σαβίλου, Μαρίνα Κακολή, Κούλα
Βελιδίου, Κούλα Κασμάτη, Άννα
Κορωνάτου, Στέλλα Γερμακοπού-
λου, Εδμόνια Ασιόλγλου, Άνναστα-
σία Βαλασκή, Άννα Δεμετή, δις
Κορωνάτου, Έλένη, Ειρήνη, Γεωρ-
γία και Μάρθα Πρινέας, Ειρήνη Δι-
δημώτου, δις Δαδενέζα, Έλεη Γερ-
μακοπούλου Εύτυχια Πατρικίου κλ.
Τό γλέντι διετηρήθη ένός τό
καταστήματος μέχρι της 11ης βρα-
δυνης ώρας όποτε όλοι έν σιμώ-
μετέβησαν πάλι εις τας Αθήνας.

Ο ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ

Τό κρώ ήταν φοβερό. Άγριος βο-
ρρις φυσούσε λυσσασμένα κιάνας τα
δένδρα να κλαυθμορίζουν κατάροχα
από χιονί και με περνούσαν ως τα κό-
καλα.
Τό κουρασμένο άλογο εξακολουούσε
τόν φρενιτή δρόμον του καί ό βαρβα-
λάρης κουκουλομένος στην βαριά την
κάτα του έβλεπε σάν όνειρο τόν καινό
να βγαίνει από τα ξείνια των σπιτιών
τού χωριού του. Κάθε μέρος που περ-
νούσε τόν έφερνε στά παιδικά του
χρόνια. Νά, τό άλωνα εκεί που παι-
ζαμε. Τι έφτανε σιμώδη καιροί... Καί τώρα
ήταν σάν όνειρο... ή γατάκι
κούλα μου ή μανόλια μου τό παιδάκι
μου θά ζόν άφραγες.
Τό κρώ εξακολουούσε να άντονεύ-
εται, καί σιγή φαντασία μου έβλεπα
την μανόλια μου να κόβη την βασιλο-
παιτα καί να μου βασιτά καί έμένα ένα
κομμάτι. Η γυναικούλα μου τί να κά-
νι άφραγες; Με αούτες τίς σκέψεις μου
ήμυθασα δίχως να τό καταλάβω στο χω-
ριό μου. Καρφώνοντες τό ματά εις τό
ωφαιο αυτό χωριόόμα μου φάνηκε
πός οι φράγες καί οι δρόμοι έτεζαν
να μου πουν. Καλός όμοιος λώα σου
ό Θεός ποτέδης γερός καί καλός.
Τό χιονί έπεσε σιγά σιγά να πέφτη
καί ό βορρής γίνηκε καί αούτος σάν
καλοκαινικό άνοιξη καί ή σελήνη
προβάλλε σιγά σιγά όλόκληρη μόν
από τό μαύρο σινιέρα καί Χόλι βρε-
θηκα μέσ' τόν αόλητρο του σπιτιού
μου. Γάβ' γάβ' ό γένους σκύλος του
σπιτιού μου όρμηκε στή μαρμαρίνα του
καί κουνώντας την ουράν του γαυγίζει
χαρούμενα. Ύστερα έτρεξε να με ό-
ποδεχθή ή γοηά μάνα μου, κούσα,
κούσα, σφιγγοντάς με με την γέφυρη
αγκαλιά, την μητρική αγκαλιά της.
Τί κάνει ό καιρός; ό μικρός γίνε-
ται μεγάλος καί ό μεγάλος γίνε-
ται σκύφοντες την κυρτωμένη ούχη του
καί έκείνος πού δέν άπαύει έπαρ-
οβόλλει.
Με την σειρά τώρα ή κορούλα μου,
κοπέλλα της παντοίας ήλθε να με φι-
λήσει καί αυτή ή αδελφή μου τώρα
παντρεμένη πού είχε κάνει τέσσερα
παιδάκια σωστά άγγελούδια. Άλλά
μέσ' αυτήν την άγαπημένη φιλία ή
λατρη ζωηρότητα στή μαρμαρίνα μου.
Ο πατέρας μου ή γυναικούλα μου πού
ήσαν... διασπαστές είχαν πείσαν, εί-
χαν ένεργητήν τό δρεπάτι των ζων-
τανών. Τό βριδόν τελείως άποκαμύ-
μένος έβασα να κοιμηθώ αλλά τό πού-
τι... ούτε μάνα ούτε κόρη ούτε ά-
δελφή.
Ηρισκομαι πάλιν στο μικρό καμαρά-
κι μου καί τί ήταν αούτα τότε, άπολύ-
στατα ένα όνειρο πού μου έστειλε ή
Παναγίτσα ήμερωμένους Χριστούγεν-
να.
Γεώργιος Γ. Μαλάνος
ΣΗΜ Τό άνοητόν έγγραφο από
τόν ευφρόνιστον διδασκατήν υλον τό-
ν Ιωάννη Μαλάνου ό όποιος πολλά
καλά προοιωνίζεται.

ΚΥΘΗΡΑΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Τό Σάββατον 5 Μαρτίου έ. έ. έδοθη
χορός υπό τού συμπολίτου ήρωον κ.
Παναγιώτου Κοντολόντος εις τό επί
της όδοσ Άχαρδών ευθεσιτατόριον
αυτό.
Εναρξής του χορού έγένετο περί
ώραν 10 μ. μ. με πρωτοφανή ζωη-
ρητι διηκεσε δέ μέχρι της όης πα-
ωνής.
Μεταξύ των παρερεθίντων διακρί-
ναμεν τόν κ. Ιωάννην Καλλιέρην με-
τά της κυρίας του, τόν κ. Κισόπου-
λον μετά της κυρίας του, τόν κ. Β.
Χλόντην οικογενειακός, τόν κ. Δου-
κάν μετά της κυρίας του, τόν κ. Πα-
παγγελήν μετά της κυρίας του, τόν κ.
Π. Κασμάτην, τόν κ. Κωνσταντίνου
Λουφάντην, τόν κ. Παπακωνσταντι-
νου, τόν κ. κ. Ζ. Πετρούζαλην, Μιχα-
ήλ, Τσαλαβουτάν, Α. Φατούση, Γ.
Κασμάτην, Ν. Νικηφορίδην, Α. Νι-
κηφορίδην, Ν. Νικηφορίδην, Μ. Χλέ-
τσην, Θ. Πετρούζαλην, Έμ. Κοντολόν-
την, Α. Κοντολόντην, Γεωργίτην, Ντου-
ντούρη, Μ. Βεργιάδην, Αυτιάδην,
Μαλακίον, Φαγκουλέσην, Κρίστου-
κλ. Έπίσης καί τός δεσποινίδες Άν-
τουλέταν Κασμάτην, Ευσταθίαν
Φυρού, Κατίαν Καλλιέρην, Κριθα-
κή, Αθανασίου, Έλ. Καλλιέρην, Μι-
χαήλ, Κιτάνη, Πιπρήν, Αδαχάκη
κλ. Την 2αν μ. μ. έκλήρωθη λαχέτον
με άντικείμενα ένα καθρέπτη καί
μιαν εικόνα ζωγραφικήν. Ο πρώτος
λαχνός ηρώων την δεσποινίδα Αυ-
τιάκη, ό δέ δεύτερος την όδα Κιάναν
Καλλιέρην.
Έχορεύθησαν Ευρωπαϊκά καί Τυ-
ρωτικά μέχρι της όης πρωινής.

ΠΟΝΟΣ

Σύρε καλότυχον πούλι
στην άγρια λεγανιά
καί πρέσ άπ' τα χαράματα
ός ότου ό ήλιος όσει,
να βοή; ή άγαπώνταν
ίσως καί μ' άγάπη
ή κόρη πού γεννήθηκε
μ' άνοσηλα γυνήδην.
Κ' αν δέν μπορούσε να τό βρής
σύρε ψηλά σ' άγρια βουνά
καί πριν γυρίσης πίσω
να βρής λημονοβόταν
Ίσως καί λημονήσιν
την κόρη πού γεννήθηκε
μ' άνοσηλα γυνήδην.
Καί τό πούλι σάν τ' άουσε
παιάνι ήμεσός καί πεύ
στίς λαμψίδες, σ' άγρια βουνά
ποιν' αλλοιωτό τό χιονί,
μ' άκούην δέν ήμηνος
παρόσταν οι πόνοι,
καί έτσι λυνώ μοιχός
καί λυνών ό φτωχός.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

BON VOYAGE
“Ηταν ή μοναχική λήη που σο-
γο καί πάνο α' ένα κομμάτι χαρτί ά-
νι ή γαμάρα.
Άλλήν, που λώμα γαμάρα άγία
πόσο πόσο α' έλπίδες, πόσα όνειρα,
κοιτώντας μέσα α' πάλιν τη λήη! Δέν
τι ένοουσε, ήμαί βίβλος γαμάρα
δέν μπορούσε να με κοιτάς... Λαμψί-
δομα; α' όμοι χιλιά δα αλυσί-
τα άνοσηλάν παύα, σάν σ' α-
νοσηλάν σιμά μου, την όμα καλώς σου.
Μά πάντα σάν τό χελιδόνι πού άνα-
ζητά την άνοση για να βρή τη ζωα-
σία καί να ήμην, σάν καί γα θά σ'
αυζητό καί θα περιόνη την όμα
το γυρισμό μου, γα να σ' αφοί με
σάν στην άγρια μου καί να γαμάρα
μ' άγρια φιλία τό ζώκινα χιλία σου.
Τό ζώκινα θά γυρίσει με χιλία σου
αλγύνα... θά με κοιτάς... θά ήμην!!
Μά μοναχική τώμα αλυσίτα από
μη φωνήνας μακριά μου... καί τό
ζώκινα.”

ΚΥΘΗΡΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

(Συνέχεια και τέλος)
Δέν έβριαν τό μουντζουρωμα
τούτο, όπερ ισοδυναμεί με θανά-
την έκτέλεσιν εις την αντίληψιν
των παδων, αλλά μωτά την άνα-
χώρησιν αυτών από τό σχολείον έ-
πικολούθουν καί α' ειρωνία καί
τά σκόμματα των άλλων μαθητών
ήμα εξερχόμεθα τό σχολείον καί
κατεργόμεθα τό σενόν σκακά
ως χείμαρρος.
—Πού σου καί δέν ντ' πεσαι!
Έμουντζουρώθηκε! Έμουντζου-
ρώθηκε! Μουντζουρώθηκε! Άράνη!
Φυσικό τώ λόγφ οι μικροί δέν έ-
λάμβανον όπ' όφιν των ότι την έ-
πομένη τώως να έπρξτο καί ή σει-
ρά των,
“Η ο τέλειος φιλόσοφος ό Κα-
ρακούσης.
“Η ήλική του διδασκαλία καί οι
λόγφ του εισέρχοντο κατ' εθέταν
εις την καρδίαν μας.
Δέν περιτριζέτο μόνον εις την
διδασκαλίαν του Αρφαθηταρίου καί
της Κυρά Σοφούλας καί εις τό να
μας διδάσκη να γράφωμεν τούς ά-
ριθμούς καί να τούς διαβάσωμεν
δέρει τός 100 άλλα δέν παρόλιν
ευκαιρίαν κατ' άν όποιαν να μί
μας άναπόξη καί μίαν ευγενή άρ-
χήν ή ήλική καί χριστιανικήν.
—Παιδιά μου να άγαπάτε ό έ-
νας τόν άλλον, να είσθε φρόνιμα,

να άκούετε τούς γονείς σας.
Μίαν ήμέραν ό Καρακούσης, ά-
φρη τό σφύρι του καί την έργα-
σίαν του καί έζήτησε να τόν μετ-
φέρουν εις τόν τράκον. Ήλλον δύο
μεγάλοι άνδρες τού χωριού καί τόν
μετέφεραν με την καρέκλαν του εις
τόν τράκον. Οπότε τόν ήκολού-
θουν άν όλα τα παιδιά.
Κάτω της πλατείας έτρεχε εί-
αυγής τό ύψος τού Τράκου εις δά
την κάτω πλευράν του Τράκου έ-
ρίσσαντο οι πλάκες επί των όποιων
ετίθεν τό ένδύματα τα όποια έπαι-
νον γυναικες τού χωριού.
—Έλάτε έδώ παιδά μου, έλέ-
πετε πόσον γυαλιστερή καί ίσα
πού είνε αυτή ή πλάκα καί πόσον
φαγωμένη είνε εις την μέσην; “Ω!
λοιπόν, είνε έτσι από τό ρούχα
πού πλένουν οι γυναίκες. Τά μα-
λακά ρούχα έφαγον την σκήλη
πλάκα. Έτσι καί σεις άμα δέν μά-
θετε τό μάθημά σας με την πρώ-

την φοράν, διαβάσατέ τό πάλιν καί
πάλιν έως ότου τό μάθετε. “Οτι
θάλετε εις τόν κόσμον θά τό έπιτύ-
χετε άρκει να νομιμάζετε με δρε-
σί έπιμονή.
Είς την Έκκλησίαν ήτο πρώτος
ό Καρακούσης, ένήστευε δέ πάντο-
τε Τετάρτην καί Παρασκευήν.
Έβόδασε να άγαπώνται δέ ζώα.
Ένθυμομαί δύο μικρούς οι
όποιοι έφριπν εις ένα ηγιάδη μίαν
γάταν δια να ήσων άν ή ά ανε-
ρίχον έπτά φορές εις την έπίσταν
πριν πνιγί, όστι ή γάτα έπεριετο
επίταφύς καί κατ' συνέπειαν έ-
πρεπε να ευλισή έπτά φορές, δια
να εξέλθουν καί α' έπτά ψυλά.
“Ημολιε τό κατόρθωμα τούτο ό
Καρακούσης, έφ' αφε τός έγαλη-
ματίας να τόν ηλιοφάσων, δ έταξε
να τός δάσωσι, τούς έμουντζουρώ-
σε, τούς μετέβαλε κυριλεκτικώς εις
μαύρους, τούς έστειλε άνα την συ-

νήθη περιδείαν μουντζουρωμένους
τούς έκπληρη καί όλον τόν έρ-
χον τού μαθητή καί τούς έστειλε
εις τό σπία τον μουντζουρωμένους
καί όπισθάκωνα δεμένους, καί ως
να μί ήρκει τού τού; έδάπτισε
“γαγοφάγους”.
Τήν άξίαν τού Καρακούση ήνύ-
ησα άμα μετέβην εις τό Σχολα-
χείον καί έπέστρεψε κατ' τις δια-
κοπής. “Ο πρός καί ό τρώμας
τό όλον καί ένέπνεε πρότερον δέ μί
έπίστρεπε να αντίληφθώ την άγάπην
την στοργήν καί την άρρώσιν,
την όπία έτρεφεν ό λημπρός έ-
κείνος άνθρωπος εις τούς μαθητάς
του, έκλιπνόντες έως τός πρότον
όποιον μί ένέπνεε τό όέημα του
τότε καί μόνον ήνύνην ή ένθυμη-
σω εις την πλήρη αυτήν άξίαν την
εγγένειαν της ψυχής καί τά λεπτά
αίσθήματα τού καλ' ό έκείνου άν-

θρώπου.
Παρήλθον έτη πολλά... διήλθον
διά μέσου πολλών μετεβολών έν
μέση άλικής καί χαρής, συναντήσαν
καί θυμάσκα πλείστους όσους χα-
ρακτήρας καί δικιμάτους όδη ήλι-
γα; παύρας καί άπαρητεύσεις, διά-
φοροι δέ είνες άπευπόθησαν εις
την ήλικήν μου, μία έμως εικών
παρ' ήλν, την έπίσταν τού χρό-
νου καί των λαβόντων χάραν γε-
νών έμμενίζεσται ζωηρότατη, ή
εικών τού Σχολείου τού Καρακού-
ση “Άλλά δέν έδύναται μόνον ό Κα-
ρακούσης εις αούτ. Έπάρχουσιν
άλλοι βίτες έδρα κατεχόμεναι από
άλλα έπίσης άγαπήτα άλλ'
έκλιπνόντα πρόσωπα, εις την μίαν
κάθηται εις έρεός, εις την δευτέραν
ό Βασίλειος Τζωρτζόπουλος καί εις
την τρίτην ό Ιωάννης Κασμάτης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ
ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ
ΑΠΟΣΥΝΤΕΘΕΙΜΕΝΟΝ

Πρό τινος χρόνου είχαν έγκρατα-σταθή εις Μυλοποτάμιον ο γνωστός εκ τού ονόματος Χριστός Ροδός.

Είχε μεταβίβη εις την Παναγίαν την Όρραν, εις τὴν Καλάμ, τὸν Μυλοποτάμιον, ὅπου ἐντός καλλίου μόνος.

Εἰς τὸν Χριστόν οὗτος, εἶπε τε-λειώσας ἐξαρτήσθαι καὶ ἡ ἀπονομή του ἐγένετο ἀσθητικῶς καὶ τὸ Μυλοποτάμιον ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς 19ης Φεβρουαρίου ἡ ἐξαρτήσθαι αὐτὴν τὸν Χριστόν ἦτο τὸ θέμα τῆς γενικῆς συζητήσεως εἰς τὸ Μυλοποτάμιον.

Ἡ Παναγία Όρραν, εὐνοκωμένη εἰς λίαν ἀποκρίμων μέρος τοῦ Μυλοποταμίου, καλούμενον «Μυρτίδι», ἤμει-σαν περὶ τὸν ὅραν ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου, ἀγῆκε μετὰ τῶν περιρριών αὐτῆς κατὰ κυριότητα ἀρχικῶς εἰς τὴν οἰκονομίαν Σωζῶν νυν δὲ ἀνήκει εἰς τὰς οἰκονομίας Στάη (Δασοφυτῶν) καὶ Σανταλὴ πληρῆς οὐσίας δὲ καὶ ἀν-προσώπου αὐτῶν ἐν Μυλοποτάμῳ εἰναι ὁ κ. Κωνσταντῆς Κρητικός.

Συνεπῶς τῆς ἐξουσίας ταύτης ὁ κ. Κρητικός συνόψισεν ὅπως καὶ παρ' ἄλλων μετέβη ἐνὸς τοῦ Σαββατίου 20ην παρελθόντος Φεβρουαρίου, εἰς Μυρτίδι καὶ ἀπ' οὗ ἐφωνάειν ἐναντι-λεμμένος ἠγαγέσθαι καὶ διαρρήξαι τὴν θύραν τοῦ καλλίου, ἡ ὁποία ἦτο κλει-στή ἐσώθεν.

Ἀμέσως ἅμα ἠνοιχθῆ ἡ θύρα, τρο-μερὰ δυσωπία ἐξῆλθεν τοῦ καλλίου ἡ ὁποία ἐξηγάσκει τοὺς εὐνοκωμένους ἐξωθεν νὰ ὑποχωρήσων ἐκείθεν, οἱ-τινες οἰσταντες τὸ πῆγμα τὸν ἐνὸς ἀνελκυσθῶσαν τὸ πῆγμα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ καλλίου τοῦ καλλίου ὅσον.

Ὁ κ. Κρητικός μεταβίβη ἐπιστομῆ-ως εἰδοποίησε τὸν Πρόεδρον τῆς Κοι-νοῦτος Μυλοποταμίου κ. Κωνσταντῆς, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς κατέστρεψε τούτο γνωστόν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διευθυ-σίαν Κυθήρων.

Εἰς τὸν οὖν κατέβησαν εἰς Μυ-λοποτάμιον ὁ Ἀστυνομὸς Κυθήρων κ. Μαθιουδάκης μετὰ τοῦ ἐνομοκράτου κ. Βερνίκου καὶ τοῦ λαοῦ κ. Κουσό-του δι' αὐτοκινήτου καὶ μετῆρσαν μετὰ διαφύγων Μυλοποταμίον εἰς τὴν Μονήν.

Πιστοποιήθεντος ὑπὸ τοῦ κ. Καλοῦ-του, τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, συμμάχους τουλασίαν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐξ ἀδυναμίας ἐξ ὧστος κατὰ τὴν λατρευτικὴν ἐκδοκίαν, ἀ-ποκλεισθέντος τοῦ ἐξ ἀδυναμίας θανάτου διὰ τὴν ἐκδοκίαν ἀρχαῖα τροφίμα ἐξῆτο καλλίον τὸν ἐπεσπῆθαι δὲ ἡ ταχὺ ψαλλήσῃ τῆς νεκροφάνει ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Ἐμμανουὴλ Λου-ράτου.

Τὸ πῆγμα εὐρίσκειτο ἐν τελείᾳ ἀπο-συνθέσει, οἱ δὲ ποτικτοὶ εἶχον φρενὴ τὰ ἀκρά των δακρύων τοῦ πῆματος καὶ ὡς τὰ ὅσα καὶ τὴν γῆνα.

Πρὸ τινος ἐτῶν ἀπὸ τῶν Βαλ-κανίων πολέμων ἐνεφανίσθη εἰς Κυ-θήρα εἰς ὁρολογιακῶς, ἐκ πρώτης ὄ-ψεως, καίτοι συμπαθέστατος τύπος, ἐφαίνετο ὡς διατελεῖ ἐν ἀρχαῖς διανο-ητικῇ καταστάσει. Ἀπερῆκε τὸν κό-σμον καὶ παρέμεινε ἐν μὲν εἰς ἄγιον Κορμὴν παρὰ τὸ Σερβικόν, οἱ δὲ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, ὀνομαζόμενος Χριστὸς ἀγνώστου ἐπωνυμίου κατ' ἀρ-χῆς, ἐσχάτως δὲ γενομένης γνωστός ὡς Χριστὸς Τσάκαλος.

Εἶχε περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἦ-το ἐξερῶν, ἀλλ' εἶχε καὶ περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο ὡς ἡ ἀν-ιδωροπία. Περιερχέτο τὰ διάφορα χωρία διορθῶν ὁρολογία, ὡς μὴν ἁμῶν τὸν δεχόμενος τροφίμα καὶ διάφορα πράγματα. Χρηματὶ δὲ σπῆ-νως ἐλάμβανεν. Ὅταν δὲ εὐρίσκειτο ἐν τῇ περιόδῳ τῆς ἀνισορροπίας του ὅπου ἀπερῆκε πάντας ἡτο ἡμιτελῶ-στατος καὶ πολὺ ἀνάθος. Συνερχέτο καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς γεωργικὰς ἐργασί-ας ὡς ἐργάτης.

Ὁ Χριστὸς εἶχε ὡς ἡμῶν μετὰ τὸ πρῶ-αινον. Δὲν ἐδέχετο νὰ ἴδῃ δένδρον ἢ ὅ-ποιον κοπιόμενον ἔστω καὶ διὰ κλάδου-μῶν μόνον, πολλὰκις δὲ ἐσπερε δια-φύγων σπέρους εἰς ἀγροῦς καλλιερῆ-μενους ἢ καὶ χέρους.

Ἡ ζωὴ του ἦτο τελειώσ ἀσκητικῇ. Ἐκοιμάτο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καλλίου τὸν ἐπὶ σινδωνί. Εἰς ἐφορῶντας αὐ-τὸν περὶ τῆς προκλήσεως του ἔλεγεν ὅτι κατῆγετο εἰς Πέτρους, οἱ εἶχον ἔδελφον ἐργαστασιασθῶν, πολλὰκις ἐν-διαφερόμενος δι' αὐτόν, ὅτι ὁ ἀδελφός του τὸ ἐστέλε καὶ χῆματα τὰ ὁποία ὅμως δὲν ἐδέχθη οὐκ καὶ οἱ τὸν ἐπέλε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

Καίτοι ὁ ἴδιος δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνο-μα του καὶ ἦτο δι' ὅλους μυστήριον ἐγένετο ἐσχάτως γνωστόν ὅτι ὀνομά-ζετο Χριστὸς Τσάκαλος καταγόμενος ἐξ εὐπορίου οἰκονομίας τῆς Πλείρου. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲ ἀγνώστου αἰ-τίας κατέρηκον εἰς τὴν νήσον μας καὶ ἔζηον ἐκ τῆς τέχνης του μίαν ζωὴν τῆς ὁποίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸν μυστικόν. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι λό-γος αὐτοῦ κατὰ τὴν νεότητά του τὸν ὠδήσαν εἰς τὴν ἐδεδομένην ἐξορίαν. Πάντως ἡ ζωὴ του ἦεν μυσ-τήριον.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΗ

Ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν, μετατε-θεῖς εἰς Κέα, ὁ καλὸς καὶ συμπα-θέστατος εἰς ὅλους ταμίας κ. Παν-τελής Καζαντζής. Τὴν ὥσων του κατέλαβεν ὁ ἐπίσης συμπαθὴς νέος Κωνστ. Μαραβέας, Κυθῆριος ἐκ-μητρός.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ὅπως καὶ ὁ χορὸς τοῦ Κυ-θηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ὅντω ἀκριβῶς καὶ ὁ χορὸς τοῦ Ἀκταίου γενόμενος κοινῇ πρω-τοβουλίᾳ ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθη-νῶν καὶ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἔσχε σχετι-κὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις ἀπὸ χορευ-τικῆς ἀπόψεως ἦτο πλήρης.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐγένετο κατ' ἀρχὰς σκέψις νὰ γίνῃ ὁ χο-ρὸς τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλ-λόγου Κυθήρων εἰς τὸ Ἑστια-τόριον Παλλάδιον τῶν συμπολι-τῶν ἡμῶν κ. κ. Σαμίον καὶ Με-λιτᾶ, κατόπιν προσκλήσεως ὁ-μως ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀ-δελφότητος πρὸς τὸν Φιλεκπαι-δευτικὸν Σύλλογον Κυθήρων τῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο δεκτὸν νὰ διοργανωθῇ κοινὸς χορὸς ὑπὸ τῶν δύο Σωματείων τούτων εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ αἰθούσῃ τοῦ Ἀκταίου, ὅπου καὶ ἐγένετο.

Κατ' ἀρχὰς προεβλήθη παρὰ τοῦ κ. Εὐαγγέλιου Πετροχείλου μέ-λους τοῦ διαλυθέντος Διοικη-τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἑθνηνῶν, νὰ γίνῃ κοινὸς χορὸς καὶ τῶν τριῶν Σωματείων, ἥτοι τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πει-ραιῶς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Φιλεκ-παιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθήρων.

Ὁ κ. Κρητικός μετὰ τῆς Κοι-νοῦτος Μυλοποταμίου κ. Κωνσταντῆς, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς κατέστρεψε τούτο γνωστόν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διευθυ-σίαν Κυθήρων.

Εἰς τὸν οὖν κατέβησαν εἰς Μυ-λοποτάμιον ὁ Ἀστυνομὸς Κυθήρων κ. Μαθιουδάκης μετὰ τοῦ ἐνομοκράτου κ. Βερνίκου καὶ τοῦ λαοῦ κ. Κουσό-του δι' αὐτοκινήτου καὶ μετῆρσαν μετὰ διαφύγων Μυλοποταμίον εἰς τὴν Μονήν.

Πιστοποιήθεντος ὑπὸ τοῦ κ. Καλοῦ-του, τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, συμμάχους τουλασίαν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐξ ἀδυναμίας ἐξ ὧστος κατὰ τὴν λατρευτικὴν ἐκδοκίαν, ἀ-ποκλεισθέντος τοῦ ἐξ ἀδυναμίας θανάτου διὰ τὴν ἐκδοκίαν ἀρχαῖα τροφίμα ἐξῆτο καλλίον τὸν ἐπεσπῆθαι δὲ ἡ ταχὺ ψαλλήσῃ τῆς νεκροφάνει ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Ἐμμανουὴλ Λου-ράτου.

Τὸ πῆγμα εὐρίσκειτο ἐν τελείᾳ ἀπο-συνθέσει, οἱ δὲ ποτικτοὶ εἶχον φρενὴ τὰ ἀκρά των δακρύων τοῦ πῆματος καὶ ὡς τὰ ὅσα καὶ τὴν γῆνα.

Πρὸ τινος ἐτῶν ἀπὸ τῶν Βαλ-κανίων πολέμων ἐνεφανίσθη εἰς Κυ-θήρα εἰς ὁρολογιακῶς, ἐκ πρώτης ὄ-ψεως, καίτοι συμπαθέστατος τύπος, ἐφαίνετο ὡς διατελεῖ ἐν ἀρχαῖς διανο-ητικῇ καταστάσει. Ἀπερῆκε τὸν κό-σμον καὶ παρέμεινε ἐν μὲν εἰς ἄγιον Κορμὴν παρὰ τὸ Σερβικόν, οἱ δὲ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, ὀνομαζόμενος Χριστὸς ἀγνώστου ἐπωνυμίου κατ' ἀρ-χῆς, ἐσχάτως δὲ γενομένης γνωστός ὡς Χριστὸς Τσάκαλος.

Εἶχε περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἦ-το ἐξερῶν, ἀλλ' εἶχε καὶ περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο ὡς ἡ ἀν-ιδωροπία. Περιερχέτο τὰ διάφορα χωρία διορθῶν ὁρολογία, ὡς μὴν ἁμῶν τὸν δεχόμενος τροφίμα καὶ διάφορα πράγματα. Χρηματὶ δὲ σπῆ-νως ἐλάμβανεν. Ὅταν δὲ εὐρίσκειτο ἐν τῇ περιόδῳ τῆς ἀνισορροπίας του ὅπου ἀπερῆκε πάντας ἡτο ἡμιτελῶ-στατος καὶ πολὺ ἀνάθος. Συνερχέτο καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς γεωργικὰς ἐργασί-ας ὡς ἐργάτης.

Ὁ Χριστὸς εἶχε ὡς ἡμῶν μετὰ τὸ πρῶ-αινον. Δὲν ἐδέχετο νὰ ἴδῃ δένδρον ἢ ὅ-ποιον κοπιόμενον ἔστω καὶ διὰ κλάδου-μῶν μόνον, πολλὰκις δὲ ἐσπερε δια-φύγων σπέρους εἰς ἀγροῦς καλλιερῆ-μενους ἢ καὶ χέρους.

Ἡ ζωὴ του ἦτο τελειώσ ἀσκητικῇ. Ἐκοιμάτο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καλλίου τὸν ἐπὶ σινδωνί. Εἰς ἐφορῶντας αὐ-τὸν περὶ τῆς προκλήσεως του ἔλεγεν ὅτι κατῆγετο εἰς Πέτρους, οἱ εἶχον ἔδελφον ἐργαστασιασθῶν, πολλὰκις ἐν-διαφερόμενος δι' αὐτόν, ὅτι ὁ ἀδελφός του τὸ ἐστέλε καὶ χῆματα τὰ ὁποία ὅμως δὲν ἐδέχθη οὐκ καὶ οἱ τὸν ἐπέλε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

Καίτοι ὁ ἴδιος δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνο-μα του καὶ ἦτο δι' ὅλους μυστήριον ἐγένετο ἐσχάτως γνωστόν ὅτι ὀνομά-ζετο Χριστὸς Τσάκαλος καταγόμενος ἐξ εὐπορίου οἰκονομίας τῆς Πλείρου. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲ ἀγνώστου αἰ-τίας κατέρηκον εἰς τὴν νήσον μας καὶ ἔζηον ἐκ τῆς τέχνης του μίαν ζωὴν τῆς ὁποίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸν μυστικόν. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι λό-γος αὐτοῦ κατὰ τὴν νεότητά του τὸν ὠδήσαν εἰς τὴν ἐδεδομένην ἐξορίαν. Πάντως ἡ ζωὴ του ἦεν μυσ-τήριον.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΗ

Ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν, μετατε-θεῖς εἰς Κέα, ὁ καλὸς καὶ συμπα-θέστατος εἰς ὅλους ταμίας κ. Παν-τελής Καζαντζής. Τὴν ὥσων του κατέλαβεν ὁ ἐπίσης συμπαθὴς νέος Κωνστ. Μαραβέας, Κυθῆριος ἐκ-μητρός.

Ὅπως καὶ ὁ χορὸς τοῦ Κυ-θηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ὅντω ἀκριβῶς καὶ ὁ χορὸς τοῦ Ἀκταίου γενόμενος κοινῇ πρω-τοβουλίᾳ ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθη-νῶν καὶ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἔσχε σχετι-κὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις ἀπὸ χορευ-τικῆς ἀπόψεως ἦτο πλήρης.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐγένετο κατ' ἀρχὰς σκέψις νὰ γίνῃ ὁ χο-ρὸς τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλ-λόγου Κυθήρων εἰς τὸ Ἑστια-τόριον Παλλάδιον τῶν συμπολι-τῶν ἡμῶν κ. κ. Σαμίον καὶ Με-λιτᾶ, κατόπιν προσκλήσεως ὁ-μως ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀ-δελφότητος πρὸς τὸν Φιλεκπαι-δευτικὸν Σύλλογον Κυθήρων τῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο δεκτὸν νὰ διοργανωθῇ κοινὸς χορὸς ὑπὸ τῶν δύο Σωματείων τούτων εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ αἰθούσῃ τοῦ Ἀκταίου, ὅπου καὶ ἐγένετο.

Κατ' ἀρχὰς προεβλήθη παρὰ τοῦ κ. Εὐαγγέλιου Πετροχείλου μέ-λους τοῦ διαλυθέντος Διοικη-τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἑθνηνῶν, νὰ γίνῃ κοινὸς χορὸς καὶ τῶν τριῶν Σωματείων, ἥτοι τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πει-ραιῶς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Φιλεκ-παιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθήρων.

Ὁ κ. Κρητικός μετὰ τῆς Κοι-νοῦτος Μυλοποταμίου κ. Κωνσταντῆς, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς κατέστρεψε τούτο γνωστόν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διευθυ-σίαν Κυθήρων.

Εἰς τὸν οὖν κατέβησαν εἰς Μυ-λοποτάμιον ὁ Ἀστυνομὸς Κυθήρων κ. Μαθιουδάκης μετὰ τοῦ ἐνομοκράτου κ. Βερνίκου καὶ τοῦ λαοῦ κ. Κουσό-του δι' αὐτοκινήτου καὶ μετῆρσαν μετὰ διαφύγων Μυλοποταμίον εἰς τὴν Μονήν.

Πιστοποιήθεντος ὑπὸ τοῦ κ. Καλοῦ-του, τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, συμμάχους τουλασίαν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐξ ἀδυναμίας ἐξ ὧστος κατὰ τὴν λατρευτικὴν ἐκδοκίαν, ἀ-ποκλεισθέντος τοῦ ἐξ ἀδυναμίας θανάτου διὰ τὴν ἐκδοκίαν ἀρχαῖα τροφίμα ἐξῆτο καλλίον τὸν ἐπεσπῆθαι δὲ ἡ ταχὺ ψαλλήσῃ τῆς νεκροφάνει ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Ἐμμανουὴλ Λου-ράτου.

Τὸ πῆγμα εὐρίσκειτο ἐν τελείᾳ ἀπο-συνθέσει, οἱ δὲ ποτικτοὶ εἶχον φρενὴ τὰ ἀκρά των δακρύων τοῦ πῆματος καὶ ὡς τὰ ὅσα καὶ τὴν γῆνα.

Πρὸ τινος ἐτῶν ἀπὸ τῶν Βαλ-κανίων πολέμων ἐνεφανίσθη εἰς Κυ-θήρα εἰς ὁρολογιακῶς, ἐκ πρώτης ὄ-ψεως, καίτοι συμπαθέστατος τύπος, ἐφαίνετο ὡς διατελεῖ ἐν ἀρχαῖς διανο-ητικῇ καταστάσει. Ἀπερῆκε τὸν κό-σμον καὶ παρέμεινε ἐν μὲν εἰς ἄγιον Κορμὴν παρὰ τὸ Σερβικόν, οἱ δὲ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, ὀνομαζόμενος Χριστὸς ἀγνώστου ἐπωνυμίου κατ' ἀρ-χῆς, ἐσχάτως δὲ γενομένης γνωστός ὡς Χριστὸς Τσάκαλος.

Εἶχε περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἦ-το ἐξερῶν, ἀλλ' εἶχε καὶ περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο ὡς ἡ ἀν-ιδωροπία. Περιερχέτο τὰ διάφορα χωρία διορθῶν ὁρολογία, ὡς μὴν ἁμῶν τὸν δεχόμενος τροφίμα καὶ διάφορα πράγματα. Χρηματὶ δὲ σπῆ-νως ἐλάμβανεν. Ὅταν δὲ εὐρίσκειτο ἐν τῇ περιόδῳ τῆς ἀνισορροπίας του ὅπου ἀπερῆκε πάντας ἡτο ἡμιτελῶ-στατος καὶ πολὺ ἀνάθος. Συνερχέτο καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς γεωργικὰς ἐργασί-ας ὡς ἐργάτης.

Ὁ Χριστὸς εἶχε ὡς ἡμῶν μετὰ τὸ πρῶ-αινον. Δὲν ἐδέχετο νὰ ἴδῃ δένδρον ἢ ὅ-ποιον κοπιόμενον ἔστω καὶ διὰ κλάδου-μῶν μόνον, πολλὰκις δὲ ἐσπερε δια-φύγων σπέρους εἰς ἀγροῦς καλλιερῆ-μενους ἢ καὶ χέρους.

Ἡ ζωὴ του ἦτο τελειώσ ἀσκητικῇ. Ἐκοιμάτο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καλλίου τὸν ἐπὶ σινδωνί. Εἰς ἐφορῶντας αὐ-τὸν περὶ τῆς προκλήσεως του ἔλεγεν ὅτι κατῆγετο εἰς Πέτρους, οἱ εἶχον ἔδελφον ἐργαστασιασθῶν, πολλὰκις ἐν-διαφερόμενος δι' αὐτόν, ὅτι ὁ ἀδελφός του τὸ ἐστέλε καὶ χῆματα τὰ ὁποία ὅμως δὲν ἐδέχθη οὐκ καὶ οἱ τὸν ἐπέλε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

Καίτοι ὁ ἴδιος δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνο-μα του καὶ ἦτο δι' ὅλους μυστήριον ἐγένετο ἐσχάτως γνωστόν ὅτι ὀνομά-ζετο Χριστὸς Τσάκαλος καταγόμενος ἐξ εὐπορίου οἰκονομίας τῆς Πλείρου. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲ ἀγνώστου αἰ-τίας κατέρηκον εἰς τὴν νήσον μας καὶ ἔζηον ἐκ τῆς τέχνης του μίαν ζωὴν τῆς ὁποίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸν μυστικόν. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι λό-γος αὐτοῦ κατὰ τὴν νεότητά του τὸν ὠδήσαν εἰς τὴν ἐδεδομένην ἐξορίαν. Πάντως ἡ ζωὴ του ἦεν μυσ-τήριον.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΗ

Ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν, μετατε-θεῖς εἰς Κέα, ὁ καλὸς καὶ συμπα-θέστατος εἰς ὅλους ταμίας κ. Παν-τελής Καζαντζής. Τὴν ὥσων του κατέλαβεν ὁ ἐπίσης συμπαθὴς νέος Κωνστ. Μαραβέας, Κυθῆριος ἐκ-μητρός.

Ὅπως καὶ ὁ χορὸς τοῦ Κυ-θηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν ὅντω ἀκριβῶς καὶ ὁ χορὸς τοῦ Ἀκταίου γενόμενος κοινῇ πρω-τοβουλίᾳ ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθη-νῶν καὶ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἔσχε σχετι-κὴν ἐπιτυχίαν, ἥτις ἀπὸ χορευ-τικῆς ἀπόψεως ἦτο πλήρης.

Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐγένετο κατ' ἀρχὰς σκέψις νὰ γίνῃ ὁ χο-ρὸς τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλ-λόγου Κυθήρων εἰς τὸ Ἑστια-τόριον Παλλάδιον τῶν συμπολι-τῶν ἡμῶν κ. κ. Σαμίον καὶ Με-λιτᾶ, κατόπιν προσκλήσεως ὁ-μως ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀ-δελφότητος πρὸς τὸν Φιλεκπαι-δευτικὸν Σύλλογον Κυθήρων τῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο δεκτὸν νὰ διοργανωθῇ κοινὸς χορὸς ὑπὸ τῶν δύο Σωματείων τούτων εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ αἰθούσῃ τοῦ Ἀκταίου, ὅπου καὶ ἐγένετο.

Κατ' ἀρχὰς προεβλήθη παρὰ τοῦ κ. Εὐαγγέλιου Πετροχείλου μέ-λους τοῦ διαλυθέντος Διοικη-τικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἑθνηνῶν, νὰ γίνῃ κοινὸς χορὸς καὶ τῶν τριῶν Σωματείων, ἥτοι τοῦ Κυθηρα-ϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πει-ραιῶς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Φιλεκ-παιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθήρων.

Ὁ κ. Κρητικός μετὰ τῆς Κοι-νοῦτος Μυλοποταμίου κ. Κωνσταντῆς, ὁ ὁποῖος τηλεγραφικῶς κατέστρεψε τούτο γνωστόν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διευθυ-σίαν Κυθήρων.

Εἰς τὸν οὖν κατέβησαν εἰς Μυ-λοποτάμιον ὁ Ἀστυνομὸς Κυθήρων κ. Μαθιουδάκης μετὰ τοῦ ἐνομοκράτου κ. Βερνίκου καὶ τοῦ λαοῦ κ. Κουσό-του δι' αὐτοκινήτου καὶ μετῆρσαν μετὰ διαφύγων Μυλοποταμίον εἰς τὴν Μονήν.

Πιστοποιήθεντος ὑπὸ τοῦ κ. Καλοῦ-του, τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, συμμάχους τουλασίαν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐξ ἀδυναμίας ἐξ ὧστος κατὰ τὴν λατρευτικὴν ἐκδοκίαν, ἀ-ποκλεισθέντος τοῦ ἐξ ἀδυναμίας θανάτου διὰ τὴν ἐκδοκίαν ἀρχαῖα τροφίμα ἐξῆτο καλλίον τὸν ἐπεσπῆθαι δὲ ἡ ταχὺ ψαλλήσῃ τῆς νεκροφάνει ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἱερέως κ. Ἐμμανουὴλ Λου-ράτου.

Τὸ πῆγμα εὐρίσκειτο ἐν τελείᾳ ἀπο-συνθέσει, οἱ δὲ ποτικτοὶ εἶχον φρενὴ τὰ ἀκρά των δακρύων τοῦ πῆματος καὶ ὡς τὰ ὅσα καὶ τὴν γῆνα.

Πρὸ τινος ἐτῶν ἀπὸ τῶν Βαλ-κανίων πολέμων ἐνεφανίσθη εἰς Κυ-θήρα εἰς ὁρολογιακῶς, ἐκ πρώτης ὄ-ψεως, καίτοι συμπαθέστατος τύπος, ἐφαίνετο ὡς διατελεῖ ἐν ἀρχαῖς διανο-ητικῇ καταστάσει. Ἀπερῆκε τὸν κό-σμον καὶ παρέμεινε ἐν μὲν εἰς ἄγιον Κορμὴν παρὰ τὸ Σερβικόν, οἱ δὲ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων, ὀνομαζόμενος Χριστὸς ἀγνώστου ἐπωνυμίου κατ' ἀρ-χῆς, ἐσχάτως δὲ γενομένης γνωστός ὡς Χριστὸς Τσάκαλος.

Εἶχε περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἦ-το ἐξερῶν, ἀλλ' εἶχε καὶ περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο ὡς ἡ ἀν-ιδωροπία. Περιερχέτο τὰ διάφορα χωρία διορθῶν ὁρολογία, ὡς μὴν ἁμῶν τὸν δεχόμενος τροφίμα καὶ διάφορα πράγματα. Χρηματὶ δὲ σπῆ-νως ἐλάμβανεν. Ὅταν δὲ εὐρίσκειτο ἐν τῇ περιόδῳ τῆς ἀνισορροπίας του ὅπου ἀπερῆκε πάντας ἡτο ἡμιτελῶ-στατος καὶ πολὺ ἀνάθος. Συνερχέτο καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς γεωργικὰς ἐργασί-ας ὡς ἐργάτης.

Ὁ Χριστὸς εἶχε ὡς ἡμῶν μετὰ τὸ πρῶ-αινον. Δὲν ἐδέχετο νὰ